

Jeg vil altsaa henstille, at man giver noget mere til Vandene udenfor Limfjorden. Om det saa bliver paa Limfjordens Bekostning eller ved en Forhøjelse af Bevillingen, skal jeg lade staa hen. Formaålet er saa godt, at jeg for mit Vedkommende godt kan forsvare at gaa højere op med Summen.

Derimod mener jeg ikke at kunne forsvare Bestemmelsen i det 3die Stykke om at tillægge Ministeren den store Forbudsret. Den er efter min Mening ganske uhyrlig. Det vilde være at plante Fisken ud paa Statens Bekostning og gøre det umuligt at fange den ind igen eller i alt Fald kun gøre det muligt for ganske enkelte at faa fat paa den. Denne Bestemmelse, synes jeg derfor, bør paatales. Der er i det andet Ting stillet Ændringsforslag til dette Stykke af det Indhold, at Ministerens Forbud kun skulde gælde en vis bestemt Tid, og det skulde være de samme Tider, paa hvilke der i det Saltvandsfiskeriforslag, der foreligger i det andet Ting, er foreslaaet Fredning. Det maatte dog vistnok være en Vej, der var farbar. Thi det er min Mening, at naar vi ophøje dette Lovforslag til Lov, skal det, naar Saltvandsfiskerilovforslaget til sin Tid bliver vedtagen, kunne indgaa som en Paragraf i den. Vi skulde have en samlet Lov — saa vidt som muligt — og ikke forskellige spredte Bestemmelser.

I sidste Stykke er der ogsaa foreslaaet en Udvidelse af Landbrugsministerens Myndighed. For min Skyld maa han gerne faa Myndighed til at samle statistiske Oplysninger over Udbyttet. Fiskerne sige dog ikke mere, end de ville, og der er ikke ret mange Fiskere, der give nogle Oplysninger, der ere fyldestgørende. Men det kan jo være meget interessant at faa disse Oplysninger. Derfor har jeg ikke noget imod at give Ministeren Bemyndigelse dertil. Men naar han tillige vil have Bemyndigelse til en særlig Kontrolbestemmelse for det her nævnte Fiskeri, maa jeg sige, at jeg tror, at det er ganske uforment. Den Kontrol, vi i Øjeblikket have, maa med den eventuelle Lov i Haanden kunne kontrolere, at ogsaa dette Fiskeri finder Sted paa den særegne Maade, som denne Lov vil have. Vi maa ikke paa alle Punkter gaa op i alt for megen Kontrol. Vi maa ikke lave Kontrollen saaledes, at der ikke bliver Plads i Samfundet for den næringsdrivende Borger.

Emil Petersen: Jeg er ligesom de foregaaende Talere en Ven af dette Lov-

forslags Realitet, men jeg er ikke enig med den sidste Taler i, at det vil være rigtigt paa det nuværende Tidspunkt at fremme dette Lovforslag. Hvis vi først begynde, saaledes som det her er foreslaaet, at udstykke Saltvandsfiskerilovgivningen, er det meget muligt, at Medlemmer af dette eller af det andet Ting kunde faa Lyst til at fremsætte Forslag om Forandring i Saltvandsfiskerilovgivningen paa Punkter, hvor de ere særlig interesserede i Forandringer. Vi have allerede i Dag hørt Udtalelser, der kunde tyde hen paa, at der var saadanne Ønsker fremme. Der blev ved Behandlingen af det foregaaende Lovforslag anket over, at de Regler, man havde for Fisks Adgang fra det aabne Hav til de ferske Vande, trængte til en Forandring, og jeg er fuldstændig enig med de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alf. Christensen), og kunde godt i og for sig støtte et saadant Forslag. Men jeg vil dog anse det for uheldigt, om vi uden tvivlende Grunde ville fortsætte ad den Vej, der her er foreslaaet. Skulde det derimod gaa saaledes, som den ærede Ordfører for Flertallet hentydede til, altsaa saaledes, at man ikke kunde gennemføre Saltvandsfiskeriloven, kunde der være Grund til at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Lige saa lidt som de foregaaende Talere synes jeg om de Bestemmelser, der foreslaas i Lovforslagets 3die Stykke. Den Bemyndigelse, der der skal gives Ministeren til at lukke eller indskrænke Fiskeriet i de Vande, hvor Yngelen indplantes, er jeg i Almindelighed imod. Jeg synes ikke, at man skal lægge Fiskeriets fri Udøvelse flere Hindringer i Vejen end strengt nødvendigt, og jeg tror, at naar vi blot vedtog en Bestemmelse, der satte Mindste-maalene op, vilde man naa det samme, og Kontrollen vilde lettes betydeligt.

Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds i, at Bestemmelsen i 3die Stykke, hvorefter de 20,000 af de 25,000 Kr., der bevilges til Indplantning af Fiskeyngel, skulle benyttes til Indplantning af Fiskeyngel i Limfjorden, ikke er ganske heldig. Det kan jo gerne være, at der ved nøjere Overvejelser viste sig at være andre Vande, som ogsaa vare vel egnede til Indplantning af Fiskeyngel, og derfor synes jeg, at man ikke bør binde den højtærede Minister til en Bestemmelse som den, der her er foreslaaet. Hvis det ved nærmere Undersøgelse maatte vise sig, at Limfjorden er det eneste eller omtrent det eneste Sted, hvor